

BILAG 4

Statistik for 1994 og 1997 vedrørende de amtskommunale adoptionssamråds sager om udenlandske børn, der er bragt i forslag til danske adoptionssøgere

For bedre at kunne belyse forholdene omkring internationale adoptioner har Civilretsdirektoratet i de seneste år tilstræbt at tilvejebringe statistisk materiale på området.

De amtskommunale adoptionssamråd indtager en central rolle ved behandlingen af ansøgninger om adoption af et fremmed udenlandsk barn.

Afgørelsen af, om en ansøger kan godkendes som adoptant (abstrakt godkendelse som adoptant), træffes af de amtskommunale adoptionssamråd. Direktoratet har offentliggjort to statistikker i november 1997 og i august 1998 vedrørende de amtskommunale adoptionssamråds sager om abstrakt godkendelse af adoptanter i henholdsvis 1996 og 1997.

Når de godkendte adoptanter senere får bragt et konkret barn i forslag, skal samrådet også afgøre, om forslaget kan tiltrædes.

I denne rapport foretages en statistisk gennemgang af adoptionssamrådenes behandling af sager, hvor der bringes udenlandske børn i forslag til godkendte adoptanter (matchingforslag).

Da der ikke tidligere har været indhentet statistiske oplysninger inden for dette område, omfatter denne statistik samrådenes matchingsager såvel i 1994 som i 1997. Formålet hermed er tilvejebringe et bredere grundlag, der kan belyse, om der har været en udvikling inden for området. Året 1994 er valgt for at skabe en vis tidsmæssig distance til 1997, og fordi der i 1994 og 1997 blev hjemtaget nogenlunde samme antal udenlandske børn til danske adoptanter.

I statistikken søges der navnlig tilvejebragt et mere generelt overblik over antallet af sager om matchingforslag i de to år samt udfaldet af samrådenes behandling af disse sager. Statistikken vil også belyse, i hvor mange tilfælde samrådene har vurderet, at de børn, der er bragt i forslag, falder uden for ansøgernes abstrakte godkendelse.

Civilretsdirektoratet har, udover disse generelle oplysninger, indsamlet en række data om matchingsager fordelt dels på de enkelte giverlande, dels på de tre formidlende organisationer. Dette materiale vil i den kommende tid blive analyseret nærmere.

I forbindelse med indsamlingen af statistiske data fra de enkelte adoptionssamråd har der vist sig visse vanskeligheder med at tilvejebringe helt eksakte oplysninger. Dette er nærmere omtalt i rapportens afsnit 1.3, hvortil henvises. Civilretsdirektoratet må derfor tage visse forbehold for de statistiske oplysninger, der fremlægges i denne rapport.

Det indhentede materiale vil alene kunne belyse nogle tendenser på området. Det er derimod ikke muligt nærmere at redegøre for årsagerne til tendenserne. Dette vil kræve en nærmere gennemgang af de enkelte sager. Civilretsdirektoratet vil i den kommende tid undersøge, om det er muligt at analysere baggrunden for de påviste tendenser nærmere.

1. Generelle bemærkninger

1.1. Matchingproceduren i hovedtræk

Efter adoptionslovens § 4a er det en betingelse for at adoptere et fremmed barn, at den, der ønsker at adoptere, kan godkendes som adoptant efter en undersøgelse, der foretages af amtskommunen¹⁾. Det vil fremgå af adoptionssamrådets godkendelse, hvad adoptionssøgeren er godkendt til. De fleste ansøger om - og bliver godkendt til - et udenlandsk barn mellem 0-36 måneder (en såkaldt almen godkendelse). Det skal fremgå af godkendelsen, hvis ansøgerne har fået en såkaldt udvidet godkendelse, f.eks. til at modtage et barn over 36 måneder, et søskende-par eller et barn, der på grund af fysiske eller psykiske forhold er særlig ressourcekrævende.

Efter at ansøgerne er godkendt, følger et forløb, der munder ud i, at der bringes et barn i forslag til ansøgerne (et matchingforslag). Dette forløb kan i hovedtræk beskrives således²⁾:

»Når en ansøger er godkendt, udfærdiger amtskommunen på baggrund af sagens oplysninger en rapport om ansøgernes forhold. Rapporten sendes til den formidlende organisation, som ansøgerne er tilmeldt. Organisationen foranlediger rapporten og de nødvendige erklæringer og attester oversat til det sprog, giverlandet ønsker, og sagen sendes til organisationens formidlingskontakt i det land, som ansøgerne ønsker at adoptere fra.